

DIÁK- SZÍNHÁZ

"torzó" A szentek kútja
Grimm-horror Csendet akarok! Szappanopera
Gézuka Ütővízió
Abszurd két végére A kopasz Legyet
Pipin Kérdőjelek Animátoszok Oström
Viktor, avagy a gyermekuralom

ORSZÁGOS DIÁKSZÍNHÁTSZÓ
TALÁLKOZÓ

Veszprém, 1999. április 23-25.

ODT '99 VÁLOGATÓK...

Nehéz úgy interjú készíteni a válogatózsűri tagjaival, hogy ne csak általánosságokról beszéljünk. A legjobb előadások ugyan láthatók Veszprémben, de a csoportok többsége – sajnos – nem juthat el oda. Éppen ezért kértem a zsűri két tagját, Keresztúri Józsefet és Kaposi Józsefet, akik ketten együtt majdnem mindenhol jártak, hogy próbáljanak visszaemlékezni minden helyszínen egy-egy olyan dologra, ami különösen emlékezetes marad. Debrecenről és az ottani csoportokról ezúton is elnézést kérünk – ott a megszólaltatott két zsűritag egyike sem járt...

Diákszínház: Haladjunk időrendben. Székesfehérvár.

Keresztúri József: Székesfehérváron izgalmas diákszínháziást láttunk. A különlegessége a többi megyéhez képest az, hogy láttunk egy felnőtt csoportot is versenyen kívül, amelyben többek között egy 60 éves bácsi is szerepelt. Pintertől mutattak be egy egyfelvonásost s nagyon érdekes volt azt látni, hogy azok az emberek, akik húsz évvel ezelőtt az amatőr színjátszást jelentették Fejér megyében, milyen érett, felnőtt amatőr színjátszást tudnak csinálni. Voltak jó előadások, például izgalmas volt a Tóth László rendezte Magyar Elektra és Csongor és Tünde, de leginkább diákos és friss a Leszkovszki Albin által rendezett Grimm-horror volt Sárbogárdról.

DSZ: Győr.

KJ: Hat produkciót láttunk, ilyen értelemben egy átlagos megyének számít, de annival az átlag fölött van, hogy mind a hat jó volt. Két arany, két ezüst és két bronz minősítést adtunk – Győrben is fennmaradt az a hagyomány, hogy minősítjük az előadásokat. Izgalmas színjátszó műhely a Révay Gimnázium, ahol nagyon érdekes tény az, hogy eddig a sikereket Venczel Imre tanár úr aratta, de most a két arany minősítést Tóth Szilvia és csoportja szerezte, aki Venczel Imre tanítványként került vissza tanárnak a gimnáziumba és most a mester is elismerte a díjak jogosságát. De más városokból is voltak csoportok, például az egyik egy szakmunkásképző intézetből jött és nagyon erőteljes, nagyon jó színházat csináltak.

DSZ: Zalaegerszeg.

KJ: Zalaegerszegen öt előadást láttunk, de ezek között volt egy kisebb csalódás is. A Reflex Színpad, amelyik az elmúlt években több jó előadást állított színpadra és volt tagjai közül többen már profik, a Genet-féle Cselédeket dolgozta fel 15-16 éves lányokkal, és nem tudott működni, mert a gyerekek még nem értették a darabot, nem tudták miről szól, csak valamit csináltak, ami nem működött. Persze itt is különböző csoportok voltak óriási érzékenységgel, de szakmailag nem voltak a legjobbak, ezért nem jutott tovább senki az Országos Fesztiválra.

DSZ: Dombóvár.

KJ: Három csoportot láttunk, de közülük kettő is bejutott az Országos Találkozóra. A Liv című előadás a pécsi Leővey Klára Gimnáziumból egy nagyon érzékeny, finom lírai előadás volt, az 516-os dombóvári műhely pedig a tavalyihoz hasonló, nagyon erőteljes előadást hozott létre.

DSZ: Budapest.

KJ: Budapest a diákszínházi élet központja, legalábbis az előadások számából erre következtethetünk. Ennyi fellépő csoport Budapesten kívül csak Veszprém megyében volt. Persze itt könnyebb is lefogni a csoportokat, hiszen itt közvetlenül az ODE szervezi a Fesztivált, s hát nem mindenhol van olyan ember, aki tudatosan szervezi a diákszínházi életet. A csoportok számához mérten volt a színvonal is sokszínű.

DSZ: Pápa.

KJ: A pápai fesztivál a budapesti mellett talán a legsikeresebb „nagyfesztivál” volt. Két napig, reggeltől estig színházat néztünk, köztük egészen kiemelkedő sikerűeket is és ráadásul műfajilag is

rendkívül sokszínűt. Láttunk szinte a profisínház színvonalán túlmutató szellemiségű és szakmai színvonalú előadást, akik ugyan Vas megyéből jöttek vendégként, de a régióhoz tartoznak, ők a Sitkei Színháztagozók. Láttunk szakmunkásképzős, szakközépiskolás, gimnáziumi csoportokat. Az egyik gimnáziumi csoporttól például szívemhez igen közelálló dolgot láttunk, olyasmikkel kísérleteztek, amikkel én is dolgozom a Vörösmartyban. Drámajátékokat próbáltak rögzíteni és Örkény egyperceseit ezekre a drámajátékokra ráhúzni, s ezekből egy egészen őszinte, tiszta kis színházzzerű játék született. Vagy láttunk olyan kuriózumot is, hogy az Ember tragédiájának keresztmetszetét mutatta be egy speciális iskolából érkező csoport, amelyben játszottak szellemileg sérült gyerekek is, és ezek a gyerekek olyan boldogsággal „léteztek” a színpadon, hogy a zsűri végül Boldogság-különdíjat adott nekik.

Egyébként éppen Veszprémben nem véletlen, hogy ilyen sok csoport van, hiszen a fesztivált évek óta Németh József szervezi, aki jól ismeri a csoportokat a megyében, úgyhogy nekünk csak meg kell néznünk az előadásokat.

DSZ: Sokan nem tudják: hogyan dől el a döntőbe jutás?

KJ: Összeül a zsűri, és rajzolunk egy üres táblázatot, amit megpróbálunk kitölteni. Mindenki elmondja, hogy ki az, akit mindenképpen, első körben feljutásra érdemesnek tart. Aztán csinálunk egy második kört, hogy ha még hely van – műsoridő, szállás – akkor kik azok, akik minőségi, szakmai értelemben beférnek, de nem voltak annyira átütőek. Általában az első körből mindegyik, a másodikból nagy vita után még néhány előadás bejut az országos döntőre. Az első körben általában 10-12 előadás szokott szerepelni.

DSZ: Lehet egy fesztiválsorozaton úgy általánosságban színvonalról beszélni?

KJ: Lehet. Összességében nem nevezhető rossz fesztiválnak, a több mint száz előadás közül legalább 30 volt, amelyik szakmailag vállalható, és az összes többi is lelkes, szívből színházat csináló gyerekek munkája volt. Ez nem rossz arány, mert ennyi jó előadás a profi mezőnyben sincs évente.

Diákszínház: Kecskemét, Mezőtúr, egy hétvége.

Kaposi József: Sajnos Kecskeméten Sándor L. István kollégámmal nem találtunk olyan csoportot, akit az országos fesztiválra lehetne küldeni. Ennek több oka van. Egyrészt van egy pár kezdő csoport. Volt egy igazán érdekes kísérlet, ami a koncert és a színház között volt, volt egy nagyon érdekesnek ígérkező, francia költők verseiből összeállított műsor, de sajnos nem tudott átjönni a rivaldán. Volt egy biztató Szentiványi álom a kecskeméti Katona József Gimnáziumból. De ott is a vállalkozás nagyobb volt, mint amennyit elbírtak volna. Szándékaiiban mindegyik előadás tisztességes volt, de a megvalósítás nagyon sok kívánnivalót hagyott maga után és nem biztos, hogy minden csoport azt mérte fel vagy azt csinálta, amihez a legjobban értett.

Mezőtúron pedagógiai szempontból nagyon hasznosnak találtam a helyi gimnázium Rómeó és Júlia előadását, amelyik azt mutatta, hogy ott is nagy helyi összefogás nyomán tudott megszületni egy középiskolási előadás, csak nem igazából Rómeó és Júlia, a mai tizenéves jelent meg, hanem Rómeó és Júlia, ahogy elképzelem a filmen, 1932-ben vagy '58-ban. És ott is a vállalkozás egy picit meghaladta az erőket. Egy kétórás Rómeó és Júliához nagyon felkészültnek kell lenni, és ez nagy tanulság lehet másoknak is, az előadásaikat ugyanis nézők fogják végigélni. De szerintem a csoport számára nagyon fontos volt, hogy ez az előadás összejött. A mezőtúri előadások közt láttunk egy Queneau-féle Stílusgyakorlatokat is, ami jobb színjátszókat mutatott föl, mint ami az előadásból kikerekedett. Talán az ötletek nem voltak annyira végiggondoltak. Érdekes volt a szolnoki Széchenyi Gimnázium mozgásbemutatója is, ami nem állt össze előadássá, de mozgásként feltétlenül érdekes volt.

A szentesiek előadásának erejét pedig inkább a megírt szöveg adta. Késő tanár úr megint kitalált valamit a Gézukával, ami a szöveg szintjén jobban működött, mint előadásban, de azért az látszott, hogy a szentesi múlt, a szentesi hagyományok mit tudnak hozzátenni egy jó anyaghoz.

DSZ: Miskolc.

KJ: Miskolcon is egy nagyon jól szervezett fesztiválon vettünk részt, aminek hagyományai vannak. De ott sem találtunk olyan előadást, amelyik az országos fesztiválra alkalmas lenne. Kiemelkedő volt a Pécsi Sándor Guruló Színpad, ők a hagyományos színházi formákat kedvelik, talán az ő előadásai színészileg nem olyan erősek, mint rendezőileg. És az egriek számára is elgondolkasztó, hogy ilyen fiatalon jó darabválasztás-e a 301-es parcella bolondja...

DSZ: Gyomaendrőd.

KJ: Az egy speciális fesztivál, a Szakmunkástanulókért Kulturális Egyesület fesztiválja, ami persze része az ODE felfutó jellegű válogatójának. Nagyon jó hangulata van, mert a helyi szervezők, a Komédiás kör tudja, hogyan lehet a várost is bevonni. A produkciók is rendkívül érdekesek voltak, az egyik kiemelkedő volt a dombóvári 516-os műhely előadása, de nagyon színvonalasak voltak a helyiek is. A harmadik izgalmas kísérletet az esztergomi Bottyán Színkör jelentette, amelyben egy versösszeállítást láthattunk, bizonyos értelemben irodalmi színpados keretekben, de nagyon hiteles és jó megszólalásban. Azért ezek a többnapos fesztiválok egészen más hangulatúak, mint az egynapos találkozók, ahol épp a lényeg marad el, a közösségteremtés.

DSZ: Időben legközelebb, távolságban legmesszebb van tőlünk Békéscsaba.

KJ: A területi válogatókon a legizgalmasabb, legösszefogottabb előadást én ott láttam, ez a hazaiak Übuvíziója volt. Nagyon színvonalas megvalósítással, egyedi ötletekkel, odaadó és tehetséges színjátszókkal, rendezőkkel, látszik, hogy a Csabai Színistúdió ezt komolyan veszi, komolyan csinálja. Ezen kívül volt még egy XVII. századi magyar komédia, aminél az volt a probléma, hogy a csoport nagyobb választott, nehezebbet, összetettebbet, mint amit a tagjai elbírtak, meg tudtak volna valósítani. **Veretes** szöveg izgalmas lehet, de nagyon kezdetleges színjátszói hozzáállással - ami bizonyára a próbákon is így volt, mert ritkán látni egy előadásban olyat, hogy egy játész főtteszi a kezét, hogy időt kér, mert nem tudja, mit kell mondania - nehéz jó előadást csinálni. A választás dicséretes, de a megvalósítás erősen megosztotta a közönséget.

DSZ: A zsűrör személyétől elvonatkoztatva: a Pesti Barnabás drámatagozat-vezetője vagy, és idén három előadással is bejutottatok a döntőbe.

KJ: Nagyon nagy érdeme van ebben Perényi Balásznak, hiszen egy olyan osztályt visz három éve, amelyikből idén három produkciót is „ki tudott verni”, és ez önmagában nagy fegyvertény. Az iskola érdeme, hogy ehhez a feltételeket biztosította. Másrészt ott van Uray Péter, aki ha megrázza magát, olyat hoz létre, amit egy egész országnak érdemes lehet megmutatni. Egyedül abban a tekintetben vagyok elégedetlen, hogy szerettem volna, ha még legalább két előadás elkészül, nem, feltétlenül a továbbjutás miatt, hanem azért, mert ezt a drámás képzés egyik nagyon fontos elemének tartom, pont a harmadik év az, amikor látni kell, hogy egy előadás létrejötte mennyire összetett feladat. Pont a harmadik évfolyam az, amelyik most kitett magáért, de éppen ezért csalódás, hogy a negyedikeselek kedvüket veszítették.

ORSZÁGOS DIÁKSZÍNJÁTSZÓ ÉS KALANDSPORT TÁBOR

Püspökszilágy,

1999. július 5-11., 12-18., 19-25.

Az Országos Diákszínjátszó Egyesület és a Camenas Alapítvány Országos Diákszínjátszó és Kalandsport Táborát hirdet. Az egyhetes táborba olyan fiatalok jelentkezését (12-20) várjuk, akik érdeklődnek a színjátszás és a sport iránt. Az egyhetes foglalkozás szellemi és testi kihívásokat kínál: a speciális élményszerzésen kívül szeretnénk elmélyíteni az egymás iránt érzett kölcsönös felelősségérzetet. Meghívott előadóink kisebb csoportokban **színészmeseterség, beszédtechnika, mozgás, színpadi harc és kalandsport (sziklamászás, barlangászat, bűvárkodás)** órákat tartanak. Kipróbáljuk magunkat egyaránt jelenetek és jellemek megformálásában, valamint a sziklafalon. Célnk nem az, hogy „minősíthető” tudással ruházzuk fel a jelentkezőket, hanem az, hogy megkeressük és felszínre hozzuk azokat a bennünk rejlő képességeket, érzéseket, amelyek a művészetben, a sportban vagy a civil életben egyaránt hasznosak lehetnek.

Részvételi díj: (szállás, étkezés, foglalkozások)

9000.- Ft

Jelentkezési határidő és cím:

1999. május 15.

Bp. 1085 Horánszky utca 11. Tel/fax: 318-75-83

Országos Diákszínjátszó Egyesület

Camenas Alapítvány

A X. ORSZÁGOS DIÁKSZÍNJÁTSZÓ TALÁLKOZÓ

Csoport neve	Város, intézmény
Sárbogárdi Petőfi Színpad	Petőfi Gimnázium és Szakközépiskola, Sárbogárd
E-kamara	Veszprémi Egyetem, Veszprém
Pa-Thália Színkör	Révai Miklós Gimnázium, Győr
Főnix Színpad	Debrecen
Kalipszis Egyetemi Színpad	Debrecen
516-os Műhely	516. sz. Ipari Szakképző Intézet, Dombóvár
Poszt-Labirintus	Leőwey Klára Gimnázium, Pécs
480-as csoport	Pesti Barnabás Középiskola, Budapest
Kompánia	Mezei Mária Művészeti Iskola, Budakeszi
Ördögi kör	Kistarcsai Kulturális Egyesület, Kistarcsa
Vajda Dramakör	Vajda János Újreál Gimnázium, Budapest
Rosotőfe	Pesti Barnabás Középiskola, Budapest
Körszínpad	Kerekasztal Társulás, Gödöllő
Komédiás kör	Bethlen Gábor Szakközépiskola, Gyomaendrőd
Sitkei Színkör	Sitkei Ifjúsági Kör, Sitke
VHF Színpad, Veszprém	Veszprémi Hittudományi Főiskola, Veszprém
Csabai Színistúdió	Ifjúsági Ház és Általános Társaskör, Békéscsaba
Gátlás	Pesti Barnabás Középiskola, Budapest
VMG 12.d	Vörösmarty Mihály Gimnázium, Budapest
„Minden jó, ha vége...”	ELTE – TFK, Budapest
Szentes – 11.d	Hórváth Mihály Gimnázium, Szentes
Lovassy 214	Lovassy Gimnázium, Veszprém

A területi válogatók időpontjai, helyszínei, rendező intézményei és szervezői:

Március 7. Székesfehérvár	Szabad Művelődés Háza, Tóth László
Március 13. Győr	Bartók Béla Művelődési Központ, Dékány Sándorné
Március 13. Debrecen	Kölcsey Ferenc Művelődési Központ, Szilágyi Balázs
Március 19. Kecskemét	Kecskeméti Ifjúsági Otthon, Zim Erika
Március 20. Mezőtur	Móricz Zsigmond Községi Ház, Zádori Judit, Kádár Edit
Március 20. Zalacség	Megyei Művelődési Központ, Bősze Katalin
Március 21. Dombóvár	Művelődési Ház, Hajós Zsuzsa
Március 21. Miskolc	Ady Endre Művelődési Ház, Dr. Puskás István
Március 24-28. Budapest	Pesti Barnabás Középiskola, Kaposi József Vörösmarty Mihály Gimnázium, Pap Boglárka Ferencvárosi Művelődési Központ, Illés Klára

VESZPRÉMI DÖNTŐJÉBE JUTOTT ELŐADÁSOK

Előadás	Rendező
Leszkovszki Albin: Grimm-horror	Leszkovszki Albin
J-P. Sartre és mások: Legyek	Golden Dániel
Páskándi Géza: Abszurd két vécére	Tóth Szilvia
Roger Vitrac: Viktor, avagy a gyermekuralom	Várhidi Attila
Csalogh Zsolt: Csendet akarok!	Bessenyei Zoltán
Hamvas Béla: Ostrom	Weber József
Liv Ulmann: Liv	Zalay Szabolcs
R.O. Hirsón- S. Swarz: Pipin	Perényi Balázs
Gágyor Péter: Táltosjáték	Lukács László
Zacskosember a nexus.hu	Egervári György, Sereglei András
Rogers-Fielding: Tom Jones	Helyeyné Kiss Katalin
„Torzó”	Uray Péter
Szappanopera	Lukács Gabriella
Roberto Athayde: Margarida asszony	Hajdú László
J. M. Synge: A szentek kútja	Soltis Lajos
Eugene Ionesco: A kopasz énekesnő	Kiss György
Alfred Jarry: Übűvizio	Fodor József
Kander-Ebb-Fosse: Chicago	Perényi Balázs
Čapek: A végzetes szerelem játéka	Forró István
Egy gazember alma	Bori Viktor, Zuti Krisztián
Gézuka	Keserő Imre
Kérdőjelek – minimizoszok	Fürj Katalin

(folyt.)

Március 25-26.	Gyomaendrőd	SZAKE, Kaposi József
Március 27-28.	Pápa	Jókai Mór Művelődési Központ, Németh József
Március 28.	Békéscsaba	Ifjúsági Ház és Társaskör, Fábrián Tamás

A válogatók megrendezéséhez nyújtott segítségeket ezúton is köszönjük! Nélkületek nem sikerült volna fellépési lehetőséget biztosítani a 114 fellépő csoportnak.

A zsűri tagjai voltak:

Baloghy László
Béreczes László
Kaposi József

Kereszturi József
Kiss László
Lokos Illdikó
Sándor István

Kedves Barátaink!

KÖZGYÜLÉS

Az Országos Diákszínjátszó Egyesület alapító okirata törvényes kötelezettségünké teszi, de az Egyesület életében szükséges és hasznos is, hogy évente küldöttgyűlésen rendezzük dolgainkat.

Ezúton szeretettel meghívunk az ODE küldöttgyűlésére, amelyet a választmány **1999. április 25-én 11.40 percre** hívott össze az **Országos Diákszínjátszó Találkozó veszprémi döntőjére.** (Városi Művelődési Központ, Veszprém, 8200 Dózsa György út 2.)

Kérjük, hogy tájékoztasd az általad ismert tagokat, illetve az Egyesület munkája iránt érdeklődő "tagjelölteket" is.

A küldöttgyűlés napirendje:

- a választmány beszámolója az 1999-es év eddigi tevékenységéről
- gazdasági beszámoló
- beszámoló a tagcsoportok működéséről
- új választmány választása

Javaslatokkal keressd személyesen, levélben, vagy telefonon Kaposi Józsefet, a jelölőbizottság elnökét. (2029 Budakeszi, Fenyő u. 7. Tel: 06 23-452-300: 1062 Budapest, Andrásy út 63-65. Tel: 06-1-342-7556)

Az egy csoportot képviselő(k) voksei az alapító okirat alapján tíz szavazatot érnek, az egyéni tagoké egyet.

Kérjük, hogy az Egyesület életének legfontosabb eseményére feltétlenül gyertek el.

Budapest, 1999. április 10.

Szeretettel várunk!

A választmány nevében:

Vidovszky György
elnök

KÖZGYÜLÉS – ELNÖKI BESZÁMOLÓ

A *Diákszínház* a X. Országos Diákszínjátszó Találkozó országos döntőjére jelenik meg. Vagyis legnagyobb éves eseményük zárófejezete előtt. Az elmúlt hónapok mindnyájunk számára kemény munkával teltek: ekkor készültetek el új előadásaitokkal, ekkor sűrűsödött össze minden tennivaló a találkozóval kapcsolatban. Mint látjátok a listán, 15 helyszínen zajlottak az elődöntők. A korábbi évekhez képest talán soknak tűnik ez, de azt gondoltam, így biztosítani tudjuk minden csoport számára azt, hogy lakhelyéhez közel léphessen fel. (Vagyis az utazási költségek nem akadályozhatják őket.) Sajnos anyagi gondok így is nehezítették a gördülékeny lebonyolítást: mára már egyértelműen csak a legelhivatottabb művelődési szakemberek áldozatkész munkájának köszönhető, hogy van hol és kivel megrendeznünk a találkozót.

Mindennapi működésünkről

Szeptember óta Pap Boglárka személyében egy félállásban lévő ügyintézővel próbáltuk előkészíteni a találkozót. Az első hónapokban egyrészt az 1998-ra kapott támogatások elszámolását kellett megkezdenünk, másrészt felvettük a kapcsolatot azokkal a megyei művelődési intézményekkel, ahol az 1999-es találkozó elődöntőit rendeztük meg. Közben készült *Diákszínház* (Faragó Csaba szerkesztésében). Decemberben kiírtuk a '99-es Találkozót, megjelentettük kedvezményes feltételekkel a Pesti Est Sűgőban, majd a Pesti Estben. Szerencsére erre reagált egyrészt jó néhány csoport, másrészt a sajtó. A Népszabadságban és a Mai napban külön cikk jelent meg rólunk, a TV1 *Ablak, Hol-mi* című műsorai valamint Fodor Jánosnak köszönhetően a Petőfi Rádió is foglalkozott az ügygel. Megkerestük a közszolgálati televíziók ifjúsági műsorait is, a Duna TV *Miénk a tér* című műsora kétszer is közölte a felhívást, de a *Repetá* megalázó 50 másodpercet szánt ránk, amiből semmi sem derült ki. Egyébként a találkozón már semmilyen tv-stáb nem forgatott... Sajtókapcsolatainkat kicsit frissíteni kéne!

Decemberben vásároltunk a Nemzeti Kulturális Alap céltámogatásából egy fénymásológépet, ez nagyban megkönnyíti a munkánkat, nem beszélve arról, hogy sokkal kisebb költséget jelent ezután a sokszorosítás.

Januárban végleg elszámoltunk a tavalyi pályázati pénzeinkkel (Országgyűlés, NKÖM, NKA), s megírtuk márciusig bezárólag az összes aktuális pályázatunkat. (Természetesen még válasz sem érkezett eddig.) A mai magyar pályázati rendszer egyébként nemcsak a mi munkánkat nehezíti, hanem minden civil szerveződés szenved tőle. Legalábbis ez derült ki azon a konferencián, amit éppen Veszprémben tartottak az év elején a legkülönbözőbb társadalmi szervezetek részvételével. A jelenlévő minisztériumi és alapítványi képviselők belátták, hogy ez a „csúsztatott” rendszer nem jó, de az Országgyűlés költségvetése mindig csak az utolsó pillanatban készül el, vagyis előre sohasem lehet tudni, hogy mennyi pénzből gazdálkodnak. Ez persze érthető – hiszen mi sem tudjuk -, de egyáltalán nem vigasztaló. Az persze már fel sem merülhet bennünk, hogy állami feladatot ellátó, tíz éve folyamatosan működő országos egyesület miért nem kap automatikusan működési támogatást. Bizonyára azt meg sokan jól tudjátok, hogy egyre bürokratikusabbak a pályázati feltételek (nekünk a Vám és Pénzügyőrségtől is kell kérnünk igazolást – 2000 Ft-ért -, hogy nincs tartozásunk; igaz soha nem volt dolgunk velük.) Ez persze azzal párosul, hogy ezekben az állami intéz-

ményekben változatlan a fejtelenség: eltűnnek nyomtalanul az adatok, egymásnak ellentmondó leveleket küldözgetnek.

Március óta van e-mail címünk, írhattok nekünk! (Címünk: odepota@elender.hu)

A választmány döntése (szavazata) alapján kértük fel a zsűrit (lásd lista!) még januárban. Olyan személyekben gondolkodtunk, akik szakmai rutinnal és kellő humanitással „bírálják” a csoportokat. Mivel néhány helyszínen egy időben zajlottak a válogatók, kénytelen voltunk bővíteni a zsűrit, természetesen olyan emberekkel, akiket a választmány megjelölt.

Sajnos a jelentkezési határidő után (január 31.) jelentek sokan a találkozóra, ezért rendkívül elhúzódott a beosztások elkészítése. Itt már jó néhány pontatlanság, ügyetlenkedés történt a részünkről: nem mindig láttuk át, hányadán állunk a dolgoknak.

Szerencsére minden válogató rendben lezajlott, mindenhol jutott zsűri. Kár, hogy néhány előadás nem készült el, s erről mi sem tudtunk. (Kérünk hát mindenkit, hogy a jövőben idejében jelezze, ha nem tud részt venni a találkozón, mert különben fölöslegesen osztjuk be.)

Megdöbbenve értesültünk arról, hogy március 25-én az Oktatási Minisztérium Diákszínház Fesztivált szervez. Véletlenül jutottak el hozzánk – eredetileg a Vörösmarty drámatagozatát keresték -, s arra kértek minket, hogy találjunk öt csoportot, akik részt vennének ezen a fesztiválon. A fesztivál napján éppen három helyszínen is folytak a mi találkozónk válogatói is, így már sokkal kevesebb csoportban gondolkodhattam. Végül összejöttek a vállalkozó szellemű diákok, és előadták tudásukat. A fesztivál egyébként láthatóan rengeteg pénzt emésztett föl. A szervezésén túl a szakmai véleményünket nem kérték ki. Végül minden kritikámat még a helyszínen megfogalmaztam Szemekeő Judit államtitkár asszonynak, majd a Magyar Színház Szövetség (Soltész Tibor) és a Magyar Művelődési Intézet (Tóth Zsuzsa) hasonló tárgyú támogató leveleivel együtt megírtam Pokorni miniszter úrnak. Íme egy rövid részlet a levélből: „Nagy örömmel hallottunk az Oktatási Minisztérium kezdeményezéséről a *Játszunk színházat!-rendezvény* kapcsán. Sajnáljuk viszont, hogy csak véletlenül jutottak el hozzánk az egyetlen szakmai szervezethez. Örültünk, hogy a mi segítségünkkel gyűjthették össze a 25-én fellépő csoportokat. Sajnáljuk viszont, hogy a kéréssel ellentétben nem feltétlenül a legjobb műhelyek vállalták a játékot, hiszen éppen azokban a hetekben és napokban zajlott a mi találkozásunk is, így a csoportok egy jelentős része a saját produkciójára készült vagy éppen azt játszotta. Örültünk, hogy játékos formáját választotta a Minisztérium annak, hogy megerősítse a diákszínház iránti érdeklődést, ugyanakkor sajnáltuk, hogy szakmailag mégis rendkívül kifogásolható és bizonytalan eredményel kecsegtető vállalkozásról volt szó. (Egy nap alatt egy dráma vázát és egy újságcikket profi színészek is nehezen „hoznak össze”, diákszínházsoktól előzetes felkészülés nélkül – tapasztalataink alapján – csak „bohóckodás”, „ripacskodás” várható el!) Örültünk, hogy neves szakemberek vállalták a napi munkát, sajnáltuk mégis, hogy olyan emberek kénytelenek szerepet osztani, dolgozni a gyerekekkel, akik őket egyáltalán nem ismerik. Örültünk, hogy a gyerekek komoly díjazásban részesültek, még úgy is, hogy az ígért összeg felét egy profi rendező kapta (!), sajnáltuk viszont, hogy még a megkurtított összeg is a duplája annak, amit mi a fesztiváljainkon kiadhatunk a csoportoknak, akik több hónapos felkészülés után jutnak el a döntőbe. Végezetül örültünk, hogy az Oktatási Minisztérium áldozott a diákszínházra – igaz, mindössze öt kiválasztott csoport fellépésére -, sajnáltuk mégis, hogy az ezzel párhuzamosan zajló, 114 csoportot felölelő országos találkozó közel sem kaphatott akkora publicitást, megfelelő körülményeket, gazdag díjazást.”

X. Országos Diákszínház Találkozó

Itt vagyunk, s ez a lényeg. Részleteket lásd fent! Még néhány fontos dolgot azért meg kell említeni.

Sajnos a Találkozó szervezése közben részben le kellett mondanunk Pap Boglárka munkáját, mert felvételre való készülés közben egyre kevesebb ideje maradt az ODE-ügyekre. Volt tanítványom, Gévai Júlia segít be azóta és időnként a választmány tagjai. Köszönöm nekik, hiszen egyedül nem megy.

Pénzt a Találkozóra az NKA-tól még nem kaptunk. Ígéreteken kívül egyedüli konkrétum az, hogy Veszprém Város Önkormányzata 300.000.- Ft-tal, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma pedig miniszteri különkeretből – nagy meglepetésünkre és örömünkre – 600.000.- Ft-tal támogatja a veszprémi döntőt. Még így is hiányzik a teljes összeg majdnem fele. Reménykedünk, addig pedig minden hiteltbe megy.

Úgy döntöttünk, hogy az idén a középiskolás kategóriát Uray György, az egyetemi pedig Paál István emlékének ajánljuk. Remélem, méltó módon tisztelgünk ezzel előttük!

Most 1999 áprilisának végén ennyit mondhatok. Remélem, nem okozunk csalódást senkinek, s nem amatőrökdötünk túl sokat a szervezésben. Ha igen, kérlek nézzétek el!

Vidovszky György
elnök

TALLÓZÓ

- A Színfolt áprilisi számából

Fesztiválok...

Országos Egyetemi és Főiskolai Színház Fesztivál zajlott Pécsen március 29. és április 1. között a Janus Egyetemi Színház szervezésében. A fődíjat a házigazdák nyerték el Cocteau: Az Eiffel-torony násznépe című produkciójukkal. A SCHERZO (Zenés Ifjúsági Színpadok IV. Országos Fesztiválja) idén Békéscsabáról Párára költözött, ahol március 30-31-én rendezték meg. A Fesztivál abszolút első díját a Crazy Theatrum nyerte el Mezőkovácsházáról. Molnár-Kocsák: A vörös malom című művét állították színpadra igényes és használható díszletekkel, jelmezekkel, meggyőző énektudással, bár néhány dramaturgiai hibával. A darab rendezője Duma Zsolt volt.

...Felhívások...

S.O.S.!!! A Fővárosi Közgyűlés Kulturális Bizottsága pályázati felhívására még pályázhatnak egyének, alkotó közösségek, civil szervezetek, közművelődési és tudományos intézmények a következő célokra:

- a Magyar Millenium és az ezredforduló megünnepléséhez kapcsolódó programokra, kiadványokra
- Budapest vonzerejét növelő, hagyományteremtő kulturális rendezvényekre
- Közművelődési jellegű rendezvényekre, közművelődést szolgáló egyesületek és civil szervezetek programjaira.

Pályázni adatlapon lehet, április 30-ig! Adatlap beszerezhető a Főpolgármesteri Hivatal Kulturális Ügyosztályán, bővebb felvilágosítás ugyanitt Szabó Éva Máriánál a 327-1286-os telefonszámon kérhető.

Pályázati felhívást tett közzé a Soros Alapítvány, amatőr művészeti és kulturális kezdeményezések, rendezvények és szervezetek támogatására. Magánszemélyek, csoportok és szervezetek pályázhatnak olyan rendezvények, utazások és más egyedi kezdeményezések támogatására, amelyek esetében a hosszú távú civilközösség-építő hatás a meghatározó. Bővebb felvilágosítás: 315-0303, 315-0315. Pályázat beadási határidők: május 10., augusztus 26., november 10. Információt kaphatsz még a www.soros.hu címen is.

A Szabad Színjátszásért Egyesület ismét meghirdeti Falusi Színjátszó Műhelyfesztiválját, amelynek időpontja 1999 június 11-13. Bővebb információ és jelentkezés: Zalatnay Edith, 203-4646.

...Táborok

Országos Színjátszó Tábor, Sitke, 1999. augusztus 10-20.

A sitkeiek ismét meghirdetik nyári táborukat. A képzés három évre tervezett, s noha tavaly már elindult a „görögökkel”, most újra kívánják indítani, tehát nyugodtan jelentkezhetnek azok is, akik tavaly nem vettek részt a munkában. A tábor vezetője Soltis Lajos, tanárok Bocskárdi László, a sepsiszentgyörgyi Magyar Színház művészeti vezetője, Lengyel Pál, a Bábszínház rendezője, Gőz István mozgástanár, Éry-Kovács András rendező és Pápai László rendező. A feldolgozandó anyagok elsősorban az antik görög szerzők és Shakespeare művei. Bővebb információ: Herczeg Tamás 06-309-863-859. Részvételi díj max. 18.000 Ft.

Nyári dráma tábor lesz a **Káva Kulturális Műhely** szervezésében Dömsödön, június 21. És 27. Közt, ahova minden színház iránt érdeklődő jelentkezését várják. A részvételi díj 13.000 Ft. Információ: Romankovics Edit, 06-309-714-996.

Nemzetközi Színjátszó és Rendezői Tábor, Zalaszántó, 1999.

Több évtizedes hagyományt folytatva ezúttal is megrendezik a tábor, július 30. És augusztus 8. Közt. Az egyes szekciók vezetői Ascher Tamás, Bezeredy Zoltán, Máté Gábor, Máté Lajos, Molnár Piroska és Mérő Béla. Bővebb információ: Bösze Katalin, 06-92-314-580.

7. Országos Színjátszó Tábor, Máriapócs

Június 28-tól július 5-ig tartja nyári táborát a nyírbátori Talán Teátrum. Részvételi díj: 13.000 Ft. Jelentkezés és bővebb felvilágosítás a 06-42-385-926 vagy a 06-42-385-533-as telefonszámokon.

A Szabad Színjátszásért Egyesület és a Panboró Mozgásszínházi Társulás nyári mozgástáborot hirdet augusztus 1-8. közt Gödöllőn. A tábor művészeti vezetője Uray Péter. Bővebb információ: 06-309-830-847.

Diákszínház. Az Országos Diákszínházért Egyesület hírlevele.

Címünk: Bp. 1085 Horánszky u. 11. Tel/fax: 318-7583 odeposta@elender.hu

Készítette: Faragó Cs. Csaba

Felelős kiadó: Vidovszky György